

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Bernaz Aliona, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bernaz Aliona împotriva lui Covalenco Valentin și Covalenco Elena, intervenient accesoriu notarul public Belciug Petru privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Bernaz Aliona și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 21 septembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 06 ianuarie 2015, Bernaz Aliona s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Covalenco Valentin și Covalenco Elena, intervenient accesoriu notarul public Belciug Petru privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, Covalenco Serghei este tatăl ei, care a decedat la 11 mai 2014. În timpul vieții, Covalenco Serghei a agonisit mai multă avere, pe care în parte a testat-o fratelui ei Valentin Covalenco.

Dat fiind că la momentul cînd tatăl ei a decedat, era însărcinată în luna a cincea și decesul a fost un șoc, nu s-a putut duce la notar pentru a depune cerere privind acceptarea succesiunii, iar cînd s-a adresat, notarul i-a comunicat că a omis termenul de șase luni pentru depunerea cererii.

A mai menționat reclamanta că, notarul nu i-a comunicat că s-a deschis procedura succesorală, deoarece testamentul întocmit pe numele fratelui nu cuprinde toată averea, o parte din avere cade sub incidența succesiunii legale.

Susține reclamanta că, în timp de șase luni a intrat în posesia averii, fapt confirmat de certificatul eliberat de Primăria or. Căușeni.

Indică că, nici după nașterea copilului nu s-a putut duce la notar și nici nu a fost anunțată de către notar despre deschiderea procedurii succesoriale, cu toate că moștenitorii știau unde domiciliază.

Solicită reclamanta, prelungirea termenului acceptării succesiunii, rămasă după decesul tatălui, Serghei Covalenco, decedat la 11 mai 2014, încă cu 3 luni.

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 21 septembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Bernaz Aliona a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 s-a respins apelul declarat de Bernaz Aliona și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 21 septembrie 2015.

La 09 martie 2016, Bernaz Aliona a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate prin faptul că nu au fost apreciate corespunzător toate circumstanțele pricinii.

Astfel, relevă că, ambele instanțe nu au luat în considerație faptul că a acceptat succesiunea din momentul deschiderii ei, intrînd în posesia unei părți din avere, folosindu-se de ea și pînă în prezent împreună cu familia.

Opinează recurenta că, odată ce a intrat în posesia unei părți a patrimoniului succesoral, practic a acceptat succesiunea.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Bernaz Aliona, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bernaz Aliona, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bernaz Aliona, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Bernaz Aliona, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi